YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)
21 päivänä kesäkuuta 2001 *

Asiassa C-119/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään K. Banks, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään P. Steinmetz,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY (EYVL L 202, s. 60) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ja/tai ilmoittanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 5.4.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.3.2000 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY (EYVL L 202, s. 60) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ja/tai ilmoittanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Yhteisön lainsäädäntö

2 Televisiotoimintaa sisämarkkinoilla koskevat oikeussäännöt sisältyvät televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten mää-

räysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23).

3 Direktiivin 89/552/ETY 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Viimeistään viidennen vuoden lopussa siitä, kun tämä direktiivi annetaan, ja sen jälkeen kahden vuoden välein komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tarvittaessa tekee uusia ehdotuksia sen mukauttamiseksi televisiotoiminnan alan kehitykseen."

4 Tämän säännöksen mukaisesti annettiin 30.6.1997 direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta annettu direktiivi 97/36/EY, jossa selvennetään tiettyjä määritelmiä ja jäsenvaltioille aiheutuvia velvoitteita.

5 Direktiivin 97/36/EY 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä joulukuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä."

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

6 EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti komissio, kehotettuaan Luxemburgin suurherttuakuntaa esittämään huomautuksensa direktiivin 97/36/EY saattamisesta osaksi kansallista oikeutta, osoitti sille 9.7.1999 päivätyllä kirjeellään perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiannosta.

7 Luxemburgin hallituksen perustellun lausunnon perusteella komissiolle osoittamista tiedoista kävi ilmi, ettei direktiiviä 97/36/EY ollut vieläkään saatettu osaksi Luxemburgin oikeutta, ja komissio päätti näin ollen nostaa nyt esillä olevan kanteen.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

8 On kiistatonta, että direktiivin 97/36/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Luxemburgin suurherttuakunnan piti toteuttaa kansallisella tasolla direktiivin noudattamisen edellyttämät toimet 30.12.1998 mennessä ja ilmoittaa tästä komissiolle viipymättä.

9 Komissio viittaa jäsenvaltioille EY 249 artiklan kolmannen kohdan, EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan ja direktiivin 97/36/EY 2 artiklan 1 kohdan nojalla

kuuluviin velvoitteisiin ja toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut sille kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimia ja/tai koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle.

10 Luxemburgin hallitus ei kiistä sitä, että se ei ole täytäntöönpannut säädetyssä määräajassa direktiiviä 97/36/EY. Se toteaa, että direktiivin täytäntöönpano on vielä kesken ja että sähköisistä tiedotusvälineistä 27.7.1991 annetun lain muuttamisesta tehty lakiesitys nro 4584, jolla täytäntöönpano pitäisi toteuttaa, on jätetty 30.6.1997 Conseil d'État'lle ja eduskunnalle.

11 Luxemburgin hallitus toteaa puolustuksekseen, että huolimatta siitä, että se on vaatinut Conseil d'État'ta käsittelemään kiireellisesti kyseisen lakiesityksen, asian käsittely on viivästynyt sellaisten lainmuutosten vuoksi, joita hallitus on tehnyt työmarkkinaosapuolten antamien lausuntojen perusteella. Tämä viivästys johtuu sen mukaan asian monimutkaisuudesta ja elinkeinoelämän edustajien kuulemisista. Luxemburgin hallitus toteaa kuitenkin, että laki tullaan antamaan lähitulevaisuudessa, ja se katsoo, ettei menettelyä ole syytä jatkaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

12 On syytä todeta, että EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla pystytään varmistamaan perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen. Näihin säädöksiin kuuluvat direktiivit, jotka EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti velvoittavat saavutettavaan tulokseen nähden

jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Tämä velvoite merkitsee niiden jäsenvaltioiden osalta, joille direktiivi on osoitettu, velvoitetta toteuttaa osana kansallista oikeusjärjestystä ja direktiivissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti kaikki direktiivin täyden oikeusvaikutuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. asia C-97/00, komissio v. Ranska, tuomio 8.3.2001, Kok. 2001, s. I-2053, 9 kohta)

13 Luxemburgin hallituksen väitteitä, joiden mukaan esillä oleva kanne on menettänyt merkityksensä siksi, että direktiivin 97/36/EY täytäntöönpanemisesta tehty lakiesitys tullaan antamaan pian, ja siksi, että kyseinen lakiesitys on annettu ajoissa Conseil d'État'n käsiteltäväksi, ja että viivästys lain antamisessa johtuu asian monimutkaisuudesta ja elinkeinoelämän edustajien kuulemisista, ei voida hyväksyä.

14 Aivan aluksi on todettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. erityisesti asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta).

15 Esillä olevassa asiassa Luxemburgin suurherttuakunnalle asetettiin perustellussa lausunnossa sen tiedoksiannosta alkava kahden kuukauden määräaika lausunnon noudattamista varten. Koska perusteltu lausunto annettiin tiedoksi 9.7.1999, määräaika päättyi 9.9.1999. Sitä, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta, on siis arvioitava viimeksi mainitun päivän perusteella. Sillä, että Luxemburgin hallituksen mukaan lakiesitys tullaan pian hyväksymään, ei näin ollen ole merkitystä asian kannalta.

16 Toiseksi on todettava, että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. erityisesti asia C-470/98, komissio v. Kreikka, tuomio 15.6.2000, Kok. 2000, s. I-4657, 11 kohta).

17 Lopuksi on vielä todettava, että silloinkin, kun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on päättynyt sille perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen, menettelyn jatkamisella on merkitystä jäsenvaltion laiminlyönnistä sille mahdollisesti muita jäsenvaltioita, komissiota tai yksityisiä kohtaan aiheutuvan vastuun perustan selvittämisen kannalta (ks. erityisesti asia C-29/90, komissio v. Kreikka, tuomio 18.3.1992, Kok. 1992, s. I-1971, 12 kohta).

18 Esillä olevassa asiassa esitetyistä asiakirjoista käy selvästi ilmi, että lakiesitystä ei ole annettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan kuluessa.

19 Näin ollen on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 97/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

20 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Luxemburgin suurherttuakunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska viimeksi mainittu on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

La Pergola Edward von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 2001.

R. Grass A. La Pergola

kirjaaja neljännen jaoston puheenjohtaja